

عنوان مقاله:

نگرشی بر تلمیحات خود ساخته و برخاسته در آثار سعدی شیرازی از منظر تاثیرپذیری از قرآن

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شرق شناسی، مطالعات ایرانی و بیدل پژوهی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مریم زیبایی نژاد - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

خلاصه مقاله:

از زمانی که قرآن به عنوان معجزه الهی بر پیامبر اکرم نازل گردید، ادیبان و سخنوران سعی نموده اند چه به صورت لفظی و یا معنایی با گوهری از قرآن، اشعار و نوشته های خود را زینت بخشند که در این راستا از صنعت های اقتباس، تلمیح، تضمین، تمثیل،... استفاده نموده اند، سعدی شیرازی نیز از سخنورانی است که این مهم را از نظر دور نداشته و نظم و نثرش را با آیات قرآن مجید مزین کرده است، یکی از صنعت هایی که از منظر تاثیر پذیری از قرآن، بیشترین بسامد را در آثار او دارد تلمیح است، با بررسی در آثار سعدی به تلمیحاتی برمی خوریم که سعدی از آن ها در جهت صور خیال شاعرانه، عارفانه و یا عاشقانه بهره برده است که این نوع تلمیح را خودساخته می نامیم تا تفاوت آن با تلمیحاتی که سعدی شیرازی در جهت تایید مطالب خود و در جهت مفاهیم قرآنی آورده است و آن را تلمیح برخاسته می نامیم، مشخص گردد، در این مقاله، ضمن ارایه ی تعریفی از تلمیحات خود ساخته و برخاسته و ذکر شواهد مثالی از هر دو نوع تلمیح، مرز بین آن دو مشخص می گردد.

کلمات کلیدی:

قرآن، صور خیال، تلمیح خودساخته، تلمیح برخاسته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830212>

